SPRAWOZDANIE

WYDZIAŁU

Krakowskiej Izby adwokackiej

i Rady dyscyplinarnej

z czynności

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1903 r.

KRAKÓW.
Nakładem Wydziału Krakowskiej Izby adwokackiej.
1904.

DRUK W. KORNECKIEGO W KRAKOWIE

SPRAWOZDANIE
Wydziału Krakowskiej Izby adwokackiej
za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1903 r.

Liczba adwokatów (z dniem 31 grudnia 1903), przyrost i zmiany w siedzibach.

1.	w Krakowie	adwokatów	116
2.	„ Tarnowie	„	27
3.	„ Rzeszowie	„	25
4.	„ Nowym Sączu	„	15
5.	„ Wadowicach	„	5
6.	„ Jaśle	„	10
7.	„ Białej	„	7
8.	„ Bochni	„	7
9.	„ Gorlicach	„	5
10.	„ Podgórzu	„	6
11.	„ Żywcu	„	6
12.	„ Chrzanowie	„	4
13.	„ Krośnie	„	3
14.	„ Nowym Targu	„	7
15.	„ Tarnobrzegu	„	3
16.	„ Brzesku	„	2
17.	„ Dąbrowy	„	2
18.	„ Kolbuszowy	„	2
19.	„ Limanowy	„	2
20.	„ Łańcucie	„	3
21.	„ Mielcu	„	3
22.	„ Myślenicach	„	2
23.	„ Nisku	„	2
24.	„ Oświęcimie	„	3
25.	„ Ropczycach	„	2
26.	„ Wieliczce	„	2
27.	„ Andrychowie	„	2
28.	„ Bieczu	„	1
29.	w Dębicy	adwokatów	2
30.	„ Dukli	„	2
31.	„ Grybowie	„	2
32.	„ Jordanowie	„	1
33.	„ Kalwaryi	„	1
34.	„ Kętach	„	1
35.	„ Krzeszowicach	„	1
36.	„ Leżajsku	„	2
37.	„ Jaworznie	„	1
38.	„ Milówce	„	1
39.	„ Niepołomicach	„	2
40.	„ Pilźnie	„	2
41.	„ Przeworsku	„	3
42.	„ Radomyślu	„	2
43.	„ Rozwadowie	„	1
44.	„ Starym Sączu	„	2
45.	„ Strzyżowie	„	1
46.	„ Tyczynie	„	2
47.	„ Zatorze	„	2
48.	„ Radłowie	„	1
49.	„ Tuchowie	„	2
50.	„ Mszanie Dolnej	„	1
51.	„ Żmigrodzie	„	1
52.	„ Skawinie	„	1
53.	„ Ślemieniu	„	1
54.	„ Liszkach	„	1
		Razem	313

W ciągu r. 1903 przybyło 29 adwokatów, (w r. 1902 przybyło 21, w r. 1901 16, a w r. 1900 23 adwokatów).

W czasie od 1 stycznia 1904 do 1 maja 1904 r. przybyło adwokatów:

w Krakowie:	Dr. Laufbahn Abraham (Artur)
„	„ Sternbach Edward
w Rzeszowie:	„ Pelzling Marek
w Brzesku:	„ Herschthal (Stefan) Schachna Salem
w Krzeszowicach	„ Bannet Józef
w Rozwadowie	„ Isenberg Józef.

W czasie od 1 stycznia 1903 do 1 maja 1904

a) zmarli:

w Krakowie:	Dr. Czerny Bolesław Szwarcenberg
„	„ Süsser Izak (Ignacy)
w Rzeszowie:	„ Fränkel Hillel
w Tarnowie:	„ Winkowski Franciszek Józef

b) zrezygnowali:

w Krakowie:	Dr. Kaufmann Józef
„	„ Propper Jan Albert
„	„ Staniszewski Walenty

c) przeniósł się do innej Izby:

Dr. Kaufmann Daniel z Krakowa do Winnik.

d) przesiedlili się w okręgu naszej Izby:

Dr. Wąsikiewicz Henryk z Krakowa do Liszek
„ Styczeń Wawrzyniec z Krakowa do Niepołomic
„ Bermann Szymon z Mielca do Oświęcimia
„ Mikiewicz Bolesław z Wadowic do Krakowa
„ Góra Franciszek z Zatora do Wadowic
„ Spett Aleksander z Leżajska do Skawiny.

W czasie od 1 stycznia 1903 do 1 maja 1904 r. przybyło 35 adwokatów, a ubyło 8. — (W czasie od 1 stycznia 1902 do 1 maja 1903 r. przybyło adwokatów 34, a ubyło 14; w czasie od 1 stycznia 1901 do 1 maja 1902 przybyło adwokatów 25, a ubyło 10).

Ogólna zatem liczba adwokatów, w krakowskiej Izbie zapisanych, wynosi z dniem 1. maja 1904 roku 318 (z dniem 1. maja 1903 wynosiła liczba ogólna adwokatów 302, a z dniem 1. maja 1902 roku 291).

Z liczby tej przypada:

na Kraków: 117 (w r. 1903 — 112, w 1902 — 103, w 1901 — 101)

na Tarnów: 27 (w r. 1903 — 27, w 1902 — 27, w 1901 — 28)
„ Rzeszów: 26 („ „ — 24, w „ — 23, w „ — 20)
„ Nowy Sącz: 15 („ „ — 13, w „ — 11, w „ — 11)
„ Jasło: 10 („ „ — 10, w „ — 9, w „ — 9)
„ Wadowice: 5 („ „ — 5, w „ — 5, w „ — 5)
reszta w liczbie 118 (w r. 1903 — 111, a w r. 1902 — 113) na Sądy powiatowe w okręgu Izby.

II.

Stan, przyrost i ubytek kandydatów adwokackich.

W dniu 1 stycznia 1903 r. wpisanych było kandydatów:

w Krakowie		64
„ Tarnowie „ Rzeszowie „ Nowym Sączu „ Wadowicach „ Jaśle	razem	43
reszta u adwokatów w miejscach, gdzie mają siedziby sądy powiatowe w liczbie		40
	Razem . .	147

Od 1 stycznia 1903 do 31 grudnia 1903 r.:

przybyło kandydatów adw.	38
ubyło	27
Przybyło więc .	11

Z dniem 1/1 1904 r. było zatem zapisanych . . 158

(1/1 1902 r. — 146
(„ 1901 r. — 133
(„ 1900 r. — 128
(„ 1899 r. — 141
(„ 1898 r. — 154
(„ 1898 r. — 162

Z tej liczby przypada:

na Kraków		64
„ Tarnów „ Rzeszów „ Nowy Sącz „ Wadowice „ Jasło	razem	44

reszta w liczbie 50 przypada na miejsca, gdzie są siedziby sądów powiatowych w obrębie Izby.

III.

Dziennik podawczy.

A) Od 1 stycznia do 31 grudnia 1903 r. wpłynęło pism 1783 (w r. 1899 — 1537, w r. 1900 — 1582, w r. 1901 — 1733, w r. 1902 — 1700).

1. na wezwanie c. k. Sądu krajowego karnego w Krakowie mianowano 132 (w r. 1902 — 107, w roku 1901 — 122 i w roku 1900 — 166) obrońców do rozpraw. Wyznaczanie obrońców przy c. k. Sądach obwodowych w Tarnowie, Rzeszowie, Nowym Sączu, Wadowicach i Jaśle odbywa się przez odnośne sądy obwodowe, wobec czego liczba tych obron Wydziałowi nie może być znaną.

2. podań o ustanowienie bezpłatnych obrońców w sprawach cywilnych wpłynęło 106, z tych uwzględniono 84.

3. zażaleń nienależących do Rady dyscyplinarnej wpłynęło 133.

B) Od 1 stycznia do 1 maja 1904 r. wpłynęło pism 634 (w r. 1900 — 475; w r. 1901 — 560; w r. 1902 — 583; w r. 1903 — 625).

Wniesione podania załatwiał Wydział już to obiegowo, już to na posiedzeniach. Posiedzeń Wydziału w roku 1903 było 28 (w r. 1900 było ich 12, w r. 1901 było ich 15, a w roku 1902 było ich 23). Od dnia 1 stycznia 1904 do dnia 1 maja 1904 odbyło się posiedzeń 11. Zauważamy, iż podania o wpis na listę adwokatów, jak również i podania o potwierdzenie praktyki adwok. załatwiano na mocy uchwały Wydziału tylko na posiedzeniach Wydziału.

IV.

Dołączone do sprawozdania niniejszego zestawienia cyfrowe dają Szanownym Kolegom mniej więcej dokładny obraz agend i czynności organów wykonawczych Izby naszej w ubiegłym roku administracyjnym.

Spełniając te codzienne czynności administracyjne, nie zapomnieliśmy także o tych wszystkich wskazówkach, wnioskach i uchwałach Szanownych Kolegów, które miały i mają na celu podniesienie powagi, tudzież stworzenie lepszych warunków materyalnego bytu stanu adwokackiego.

Jeszcze sprawozdaniem z dnia 25. listopada 1902 r. L. 1461 zakomunikowaliśmy c. k. Ministerstwu Sprawiedliwości uchwały Walnego Zgromadzenia naszej Izby z dnia 18. października 1902 roku, dotyczące najżywotniejszych interesów stanu naszego. Uchwały te, jak to Szanownym Kolegom wiadomo, miały mianowicie na celu bądź to przeprowadzenie zmiany już istniejących, bądź też wydanie nowych ustaw, rozszerzających zakres działania stanu adwokackiego, przez dopuszczenie tegoż stanu do zastępowania stron przed sądami przemysłowymi i wojskowymi, przez reformę postępowania administracyjnego, przez zaprowadzenie przymusu adwokackiego w postępowaniu cywilnem i egzekucyjnem w sprawach powyżej 400 kor., przez dopuszczenie interwencyi adwokackiej w sprawach karnych dochodzeń skarbowych, przez ustawowe unormowanie stosownego wynagrodzenia ze strony c. k. Skarbu Państwa za wszelkie obrony i zastępstwa z urzędu, a to tak w sprawach cywilnych, jak i karnych, przez nadanie adwokatom uprawnień przysługujących c. k. notaryuszom, przez wprowadzenie przymusowego ubezpieczenia członków stanu adwokackiego i t. d. Postulaty powyższe były także, jak to Szanownym Kolegom z dziennikarskich sprawozdań niewątpliwie jest wiadomem, przedmiotem obrad i uchwał powziętych na posiedzeniu stałej delegacyi austryackich Izb adwokackich z dnia 26 i 27 stycznia 1904 roku.

W ślad powziętych na powyższych posiedzeniach stałej delegacyi austryackich Izb adwokackich uchwał, sprawy powyższe mają być również przedmiotem bezpośrednich dalszych ustnych konferencyi z c. k. Ministeryum Sprawiedliwości. Gdy zaś i posiedzenia stałej delegacyi Izb adwokackich austryackich odbywać się mają co pół roku, przeto też wolno nam mieć nadzieję, że sprawy te i nadal przez reprezentacyę stałej delegacyi należytą pieczą otoczone i do pożądanego rezultatu wreszcie doprowadzone zostaną.

Czyniąc zadość słusznym żądaniom Szanownych Kolegów, zwróciliśmy się do Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego w Krakowie z prośbą o wydanie tego rodzaju zarządzeń, by mianowanie przez c. k. Sądy kuratorów w sprawach cywilnych spornych i niespornych, mianowanie zarządców mas konkursowych i zarządców przymusowych, odbywało się na podstawie pewnych ściśle ustalonych, a równomierne traktowanie wszystkich Kolegów zapewniających norm. W tym celu przedłożyliśmy Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego w Krakowie przy powołaniu się na reskrypta

c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 20. listopada 1903 r. L. 24860, Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego w Wiedniu z dnia 27. listopada 1903 11 $\frac{13083}{29,3}$ i Prezydyum c. k. Sądu egzekucyjnego w Wiedniu z dnia 10. lutego 1604 Pr. 80/810 gotowy projekt norm, słuszne bo ile możności równomierne rozdawnictwo wyżej wyrażonych agend zapewniający. Projekt ten polega na zaprowadzeniu obowiązkowego turnusu przy zachowaniu następujących zasadniczych postanowień:

I. Zaprowadzenie obowiązkowego turnusu przy ustanawianiu kuratorów w sprawach cywilnych, spornych i egzekucyjnych.

a) W c. k. Sądzie kraj. i w c. k. Sądzie pow. w Krakowie kolejno wedle listy, alfabetycznie ułożonej, a to jednego i tego samego adwokata we wszystkich sporach, w których podania, potrzeby kuratora powodujące, weszły w odnośnym tygodniu do oddziału sąd., a kolejność ta ma się rozpocząć w każdym Senacie względnie oddziele sąd. od innej podanej przez nas litery;

b) W Senacie VI. c. k. Sądu kraj. w Krakowie (w sprawach niespornych) kolejno wedle listy alfabetycznej dla każdej sprawy osobno, zaś w oddziałach niespornych c. k. Sądu pow. w Krakowie, kolejno wedle listy alfabetycznej, atoli kolejność ta ma się rozpocząć od innej podanej przez nas litery w każdym oddziele sąd.;

c) We wszystkich innych c. k. Sądach obwodowych i powiatowych kolejno wedle listy alfabetycznej.

II Zaprowadzenie we wszystkich c. k. Sądach obowiązkowego turnusu przy mianowaniu tymczasowych zarządców mas konkursowych w ten sposób, iż każdy c. k. Sąd wylosuje pewną literę, i wszyscy adwokaci, których nazwiska na tę literę wylosowaną się zaczynają, mają być kolejno wedle alfabetu mianowani tymczasowymi zarządcami mas konkursowych; — to losowanie liter odbywać się ma przy udziale delegata naszej Izby.

III. Zaprowadzenie turnusu obowiązkowego przy ustanawianiu przymusowych zarządców.

Na pismo to nie otrzymaliśmy do dziś dnia żadnej jeszcze odpowiedzi.

Przypominając, że jeszcze w roku 1902 przesłaliśmy Szanownym Kolegom wykazy, względnie kwestyonaryusze, mające na

celu dostarczanie Wydziałowi Izby autentycznych dat, do wypadków pokątnego pisarstwa, tudzież do wypadków nie stosunkowo nisko przyznawanych kosztów sądowych się odnoszących, z ubolewaniem zaznaczyć musimy, że to nasze zarządzenie z powodu niezrozumiałej apatyi najbardziej interesowanych czynników, to jest samych kolegów, jak dotąd, bez żadnego pozostało rezultatu.

Nie potrzebując doniosłości powyższego zarządzenia bliżej wykazywać, zwracamy się raz jeszcze na tem miejscu do Szanownych Kolegów z prośbą, by zechcieli z powyższych kwestyonaryuszy jak najszerszy robić użytek, gdyż tylko w ten sposób daną będzie Wydziałowi możność dochodzenia w drodze urzędowej zaszłej nieprawidłowości, względnie poszukiwania na właściwej drodze odpowiedniego zadośćuczynienia.

Wzmagające się agendy, tak Wydziału, jak też Rady dyscyplinarnej, powodują zwoływanie coraz częstszych posiedzeń, a tem samem narażają zamiejscowych członków nietylko na znaczną stratę czasu, trud osobisty, ale także i na dość znaczny wydatek pieniężny. Sądzimy też, że spełniamy jedynie postulat prostej słuszności, przedstawiając Szanownym Kolegom wniosek, by koszta podróży (bilet kolejowy II klasy) wszystkim zamiejscowym członkom Wydziału i Rady dyscyplinarnej począwszy od 1. stycznia 1904 z funduszów Izby były zwracane. Na ten cel wstawiamy do budżetu na rok bieżący 600 koron.

Zawiadamiamy wreszcie Szanownych Kolegów:

1) że Prezydyum c. k. Sądu krajowego Wyższego w Krakowie reskryptem z dnia 6. listopada 1903 r., Pr. 12411 3 — wystosowanym do wszystkich Prezydyów Sądów kolegialnych I. Instancyi, Sądów powiatowych i powiatowych miejskich, wskutek naszego zażalenia z dnia 7. października 1903 r. L. 1153, iż c. k. Sądy przy wygotowaniu wezwań do świadków i znawców nie określają przedmiotu przesłuchania, w uchwałach i rezolucyach oprócz liczby czynności nie wymieniają sprawy, której one dotyczą, wreszcie w wezwaniach do rozpraw głównych w sprawach o przekroczenia nie podają czasem odnośnego paragrafu ustawy karnej, przypomniało tym c. k. Sądom okólnik z dnia 22. grudnia 1898 Prez. 14707 i wezwało rzeczone c. k. Sądy, aby do przepisów §§. 329 i 429 ustęp 2 proc. cyw. i §. 454 pr. k. ściśle się stosowały z nadmienieniem, iż w razie nie zastosowania się ponoszący winę funkcyonaryusz będzie do odpowiedzialności pociągnięty;

2. że wedle reskryptu c. k. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 26 stycznia 1903 l. 121 c. k. Sądy zostały pouczone, iż do wniosku wierzyciela egzekucyę popierającego o przesłanie pełnomocnictwa, udzielonego adwokatowi, do c. k. Sądu egzekucyjnego, w zasadzie należy się przychylić, i że w razie istnienia w tym względzie jakiej przeszkody n. p. z powodu przedłożenia aktów Sądowi rekursowemu, należy potwierdzić, iż w aktach znajduje się pełnomocnictwo, pełnomocnika do odbioru pieniędzy upoważniające, i że c. k. Ministerstwo uznaje za wskazane, ażeby adwokaci w podaniach egzekucyjnych odnośny wniosek zamieszczali;

3. że wedle pisma c. k. Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie z dnia 16 stycznia 1903 Pr. $\frac{128}{15}$/3 broszurkę, obejmującą rozporządzenia wydane przez c. k. Ministerstwo Sprawiedliwości dla hali licytacyjnej, znajdującej się w Krakowie przy ul. św. Jana 3, tudzież instrukcyę, można nabyć u naczelnika kancelaryi c. k. Sądu powiatowego cywilnego w Krakowie, lub urzędnika hali licytacyjnej, po cenie 50 h;

4. że otrzymaliśmy pismo p. Jerzego Michalskiego osnowy następującej.

„**Zbiorowe wydawnictwo austr. ustaw skarbowych w języku polskim.** Powodem nieznajomości austr. ustawodawstwa skarbowego u nas, oraz nieporadności naszego społeczeństwa w kwestyach z tej tak żywotnej dziedziny prawa publicznego, jest prócz wielu okoliczności także brak systematycznego opracowania w języku polskim ważniejszych i zasadniczych ustaw skarbowych, brak który nadto w niemałej mierze utrudnia organom władzy do tego powołanym wykonanie tego prawa. Jest to rzecz tak ogólnie znana i szerszemu ogółowi i prawnikom, w szczególności adwokatom oraz urzędnikom skarbowym, że bliżej rozwodzić się tutaj nad tym faktem nie ma chyba potrzeby.

Sądzę przeto, że wydawnictwo obowiązujących ustaw skarbowych w języku polskim, w podobnej formie jak n. p. kodeks handlowy prof. Rosenblatta i Wróblewskiego, lub ustawa karna prof. Rosenblatta, powitałyby wszystkie koła jak najsympatyczniej i że byłoby ono dla wielu dobrodziejstwem. Gdy jednak opracowanie tego działu ustawodawstwa w języku polskim natrafia w porównaniu z innemi gałęziami prawa na znacznie większe trudności z powodu tak istnego wprost ogromu, jak i bardzo wielkiej różnorodności materyału, dalej wskutek prawie zupełnego

braku tłomaczeń polskich (n. p. ustawy o należytościach), tudzież z powodu braku ustalonej polskiej terminologii prawniczej w tej dziedzinie zwłaszcza (n. p. w dziale ustawodawstwa o podatkach spożywczych, — techniczne postępowanie przy produkcyi przedmiotów opodatkowaniu podległych), zwracam się na tej drodze do wszystkich p. p. prawników, w pierwszym rzędzie do P. T. konceptowych urzędników skarbowych z prośbą, aby dla publicznego dobra zechcieli podjąć się tej pracy, której tylko zbiorowo wspólnemi siłami dokonać można.

Sądzę, że takie zbiorowe wydanie ustaw skarbowych w języku polskim, któreby finansowo z pewnością opłaciło się, zapełniłoby dotkliwie przez nas wszystkich odczuwaną lukę w naszej literaturze fachowej, a nadto, o co mi przedewszystkiem chodzi, oddałoby rzeczywistą i doniosłą usługę społeczeństwu, które przecież w tak szerokim rozmiarze znajomości tego prawa potrzebuje i z władzami skarbowemi w ciągłym jest niemal kontakcie. Redakcye fachowych pism prawniczych i ekonomicznych, związki i instytucye naukowe, oraz tych wszystkich, którzyby w jakikolwiek sposób współdziałać chcieli w tej pracy tak pożytecznej z jednej, choć trudnej i mozolnej z drugiej strony, uprzejmie proszę o łaskawe zwrócenie się do mnie; — gdyby znalazła się większa ilość osób, chcących wziąć udział w tem wydawnictwie, nastąpiłby po wspólnem porozumieniu rozdział referatów; w pierwszym rzędzie należałoby mem zdaniem zorganizować ankietę dla ustalenia terminologii, w czem prawdopodobnie Akademia Umiejętności nie odmówiłaby swego poparcia.

Dr. Jerzy Michalski, docent Uniwersytetu Jagiell.“

5) że otrzymaliśmy list administracyi pisma „Barreau“ z dnia 5 stycznia 1904, wedle którego pismo to przeszło na własność p. Henryka Glasera i zmieniło w zupełności swoją dawną tendencyę, gdyż postawiło sobie za zadanie obronę ogólnych interesów adwokatury i jest popierane przez wpływowych członków Izby adwokackiej wiedeńskiej; wreszcie:

6) że walne zgromadzenie Stowarzyszenia kandydatów adwok. w Krakowie, jako reprezentacya zjednoczonych kandydatów adwok. z okręgu naszej Izby, uchwaliło w dniu 3 sierpnia 1903 r. żądać dla koncypientów, zajętych w kancelaryach adwokackich, spoczynku od zajęć biurowych co drugą niedzielę, tudzież ograniczenia pracy biurowej w niedziele, nie objęte spoczynkiem, do 2 godzin.

Jakkolwiek czynności kancelaryi naszej Izby i Rady dyscyplinarnej z roku na rok bardzo wzrastają, budżet nasz ograniczyliśmy do minimum i na pokrycie wydatków na rok 1904 proponujemy wkładkę po 24 kor. t. j. w wysokości dotychczasowej. Dla tych atoli adwokatów, którzy w drugiej połowie bieżącego roku kancelaryę adwokacką otworzą, wynosić ma wkładka 12 kor.

Kończąc to sprawozdanie, zwracamy uwagę Szanownych Kolegów na fakt, że liczba adwokatów w okręgu naszej Izby, a w szczególności w Krakowie, w ostatniem dziesięcioleciu niepomiernie wzrosła. W roku 1893 wynosiła ogólna liczba adwokatów w naszej Izbie 213, w Krakowie 74, w Tarnowie 20, w Rzeszowie 13, w N. Sączu 11, w Wadowicach 5, a w Jaśle 6. Porównywując te cyfry z obecnym stanem okazuje się, że w ciągu tego dziesięciolecia ogólna liczba adwokatów wzrosła niemal o 50%. Nie tu miejsce zastanawiać się nad kwestyą, czy wzrost ten jest wyrazem istotnej potrzeby, — ale obowiązkiem naszym jest zwrócić Szanownym Kolegom przy tej sposobności na tę okoliczność uwagę, że nie leży to w interesie stanu, przez utrzymywanie i tolerowanie kandydatów adwokackich, jedynie pozornie się zapisujących, ten i tak niepomierny przyrost liczby adwokatów jeszcze ułatwiać. W tej kwestyi powołujemy się na równocześnie z niniejszem sprawozdaniem rozesłany okólnik.

Członek Wydziału: Wiceprezydent:

Dr. Jan Jakubowski. ***Dr. Michał Koy.***

V.

SPRAWOZDANIE

z czynności

Rady dyscyplinarnej Krakowskiej Izby adwokackiej

za rok 1903.

Pozostało z r. 1902 merytorycznie niezałatwionych dochodzeń dyscyplinarnych	24
w r. 1903 wniesiono zażaleń	42
Ogólna liczba dochodzeń dyscyplinarnych z r. 1903	66
W porównaniu z r. 1902 więcej o	18
Merytorycznie załatwiono w r. 1903 spraw:	
1) zaniechaniem dochodzenia	15
2) wyrokami:	
a) uwalniającymi 7 } b) zasądzającymi 9 }	16
razem . . .	31
Pozostało zatem merytorycznie niezałatwionych w toku będących dochodzeń, przeniesionych na r. 1904	35
W porównaniu z r. 1902 więcej o	11

Kary orzeczono:

a) pisemną naganę w wypadkach	4
b) grzywną pieniężną (2 á K. 600, 2 á K. 100) w wypadkach	4
c) suspenzyą (6-miesięczną) w wypadku	1

Rada dyscyplinarna odbyła w r. 1903

a) zwyczajnych posiedzeń 10

b) ustnych rozpraw 17

Kraków, 7-go maja 1904.

Prezes Rady dyscyplinarnej

Dr Roman Jakubowski.